

Sentencja

- 1) Zasadę niedyskryminacji przewidzianą w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2009/72/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie przepisom krajowym ustanawiającym podatki od wytwarzania i składowania paliwa jądrowego i odpadów jądrowych takie jak podatki, o których mowa w sprawach rozpatrywanych w postępowaniach głównych, którym podlegają jedynie przedsiębiorstwa wytwarzające energię elektryczną przy użyciu energii jądrowej i których głównym celem nie jest ochrona środowiska, lecz zwiększenie przychodów w systemie finansowania energii elektrycznej.
- 2) Artykuł 3 ust. 2 dyrektywy 2009/72 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak te, o których mowa w sprawach rozpatrywanych w postępowaniach głównych, w sytuacji gdy cel związany z ochroną środowiska i cechy charakterystyczne podatków środowiskowych nie zostały skonkretyzowane w części normatywnej aktu prawnego zawierającego te przepisy.

(¹) Dz.U. C 182 z 28.5.2018.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 7 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Hiszpania) – Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) (C-105/18), Energía de Galicia (Engasa) SA (C-106/18), Duerocanto SL (C-107/18), Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) SLU (C-108/18), Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica (C-109/18), José Manuel Burgos Pérez, María del Amor Guinea Bueno (C-110/18), Endesa Generación SA (C-111/18), Asociación de Empresas de Energías Renovables (APPA) (C-112/18), Parc del Segre SA, Electra Irache SL, Genhidro Generación Hidroeléctrica SL, Hicenor SL, Hidroeléctrica Carrascosa SL, Hidroeléctrica del Carrión SL, Hidroeléctrica del Pisuerga SL, Hidroeléctrica Santa Marta SL, Hyanor SL, Promotora del Rec dels Quatre Pobles SA (C-113/18)/Administración General del Estado

(Sprawy połączone od C-105/18 do C-113/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Zasada „zanieczyszczający płaci” – Dyrektywa 2000/60/WE – Artykuł 9 ust. 1 – Zwrot kosztów usług wodnych – Wspólne zasady rynku wewnętrznego energii elektrycznej – Dyrektywa 2009/72/WE – Artykuł 3 ust. 1 – Zasada niedyskryminacji – Artykuł 107 ust. 1 TFUE – Pomoc państwa – Oplata za korzystanie z wód śródlądowych w celu wytwarzania energii elektrycznej – Podatek nałożony wyłącznie na wytwórców energii hydroelektrycznej działających w miejscach położonych w dorzeczu znajdujących się na terytorium więcej niż jednej wspólnoty autonomicznej)

(2020/C 10/08)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) (C-105/18), Energía de Galicia (Engasa) SA (C-106/18), Duerocanto SL (C-107/18), Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) SLU (C-108/18), Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica (C-109/18), José Manuel Burgos Pérez, María del Amor Guinea Bueno (C-110/18), Endesa Generación SA (C-111/18), Asociación de Empresas de Energías Renovables (APPA) (C-112/18), Parc del Segre SA, Electra Irache SL, Genhidro Generación Hidroeléctrica SL, Hicenor SL, Hidroeléctrica Carrascosa SL, Hidroeléctrica del Carrión SL, Hidroeléctrica del Pisuerga SL, Hidroeléctrica Santa Marta SL, Hyanor SL, Promotora del Rec dels Quatre Pobles SA (C-113/18),

Strona pozwana: Administración General del Estado

Przy udziale: Iberdrola Generación SAU, Hidroeléctrica del Cantábrico SA

Sentencja

- 1) Artykuł 191 ust. 2 TFUE i art. 9 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one istnieniu opłaty za korzystanie z wód śródlądowych w celu wytwarzania energii elektrycznej, takiej jak opłata będąca przedmiotem spraw rozpatrywanych w postępowaniach głównych, która nie zachęca do efektywnego użycia wody ani nie ustanawia mechanizmów na rzecz zachowania i ochrony publicznych zasobów wodnych i której sposób naliczania jest całkowicie oderwany od możliwości spowodowania szkód w publicznych zasobach wodnych i skoncentrowany jest wyłącznie na zdolności generowania przez wytwórców energii hydroelektrycznej dochodów.
- 2) Zasadę niedyskryminacji przewidzianą w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2009/72/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ona istnieniu opłaty takiej jak analizowana w postępowaniach głównych opłata za korzystanie z wód śródlądowych w celu wytwarzania energii elektrycznej, którą pobiera się wyłącznie od wytwórców energii hydroelektrycznej prowadzących działalność w miejscach położonych w dorzeczech rozciągających się na terytorium więcej niż jednej wspólnoty autonomicznej.
- 3) Artykuł 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że okoliczność, iż badana w postępowaniach głównych opłata za korzystanie z wód śródlądowych w celu wytwarzania energii elektrycznej nie jest pobierana, po pierwsze, od wytwórców energii hydroelektrycznej prowadzących działalność w miejscach położonych w dorzeczech znajdujących się na terytorium jednej wspólnoty autonomicznej, a po drugie, od wytwórców energii elektrycznej, której źródłem nie jest woda, nie stanowi pomocy państwa, w rozumieniu tego postanowienia, na rzecz tych wytwórców, ponieważ w świetle właściwego układu odniesienia oraz celu, któremu służy ta opłata, nie znajdują się oni w sytuacji porównywalnej z sytuacją wytwórców energii hydroelektrycznej prowadzących działalność w miejscach położonych w dorzeczech rozciągających się na terytorium więcej niż jednej wspólnoty autonomicznej objętych rzezoną opłatą, czego potwierdzenie należy jednak do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 161 z 7.5.2018.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidshof te Brussel – Belgia) Zubair Haqbin/Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers

(Sprawa C-233/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Wnioskodawcy ubiegający się o ochronę międzynarodową – Dyrektywa 2013/33/UE – Artykuł 20 ust. 4 i 5 – Poważne naruszenie reguł obowiązujących w ośrodkach dla cudzoziemców lub szczególnie agresywne zachowanie – Zakres prawa państw członkowskich do określenia mających zastosowanie sankcji – Małoletni pozbawiony opieki – Ograniczenie lub cofnięcie świadczeń materialnych w ramach przyjmowania)

(2020/C 10/09)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Arbeidshof te Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Zubair Haqbin

Strona pozwana: Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers